

traiana, carea s'a numitu sî „Gepidi'a.“ Inse nu se estensera preste intrega Daci'a traiana, ci numai pana la fl. Partisiu sî preste Daci'a occidentale. Er' in Daci'a orientale sî pre lenga marea negra, locueau mestecature de Huni, Bulgari sî de Slovani, remasitiele regatului hunicu celui ruinatu. Romanii dein Daci'a traiana, (că sî celi dein Daci'a aureliană), mai suspinau sub jugulu barbariloru, inse resuflau dein candu in candu, favoriti prein certele sî debilitarile reciproce a le acelora. Tote inundarile barbare disparura că o fortuna trecutoria, sî coloniele traiane, remasera neclatite sî ne smentite dein patri'a, acum de seculi, loculu nascerei loru.

Domni'a Gepidilor se resturnă prein Longobardî in 567 (v. §. 24) cari in 527 se asiedâsera in midîloculu loru.

Capu II.

Dela iruptiunea Avariloru pana la venirea Unguriloru.

567 (568) — 895 (889?) d. Chr.

§. 24. Avari in Daci'a vechia.

Opiniunile istoriciloru despre Avari, despre numele sî gentea loru, cum sî despre regiunea dein care venira, suntu diverse. Atâtă totusi e adeveru, că fura ruditi cu Hunii, sî pentru aceea se numira sî Huni seau Huno-Avari, ér' dein partea Slaviloru se numira Ugores seau Unogaros. Eli locuira dein colo de Caucasu sî fiendu reu tractati de vecinii sei, de Turci, si-parasira locuentiele, sî urmandu exemplulu Huniloru, si-luara calea catra Europ'a in 564 d. Chr. Apropianduse de confinie imperiului romanu, trasera soli la imperatulu bisantinu Iustinianu, si cerura se le dè pamentu sî stipendiu anuale, oferinduse, că deca li-se va implini cererea: atunci lu voru ajutá in contr'a

enemiciloru sei. Imperatulu le incuvenintia cererea, sî inchieà legamentu cu Chaganulu seau principele loru, sî cu ajutoriulu capetatu dela eli, invinse pre mai multi enemici ai sei.

Pre aceste tempure se certau pentru Panoni'a, regele Gepidîloru Cunimundu sî alu Longobardîloru Alboinu. Avarii fura chiamati de Alboinu intru ajutoriu in contr'a Gepidiloru. Eli mersera, sî pre Gepidî in societate cu Longobardii, i-alungara dein Panoni'a in 568 d. Chr. sî pre regele loru Cunimundu, lu ucisera. Pucinu dupa aceea, Longobardii fiendu chiamati de ducele bisantinu Narses, mersera in Italia. Sî asia remasera Avarii singuri domni preste Daci'a sî Panoni'a, dupace pre Gotii, cari se mai aflau acolo, parte i-supusera, parte i-alungara. Inse coloniele traiane remasera sî acum nesmentite in vechile loru locuentie.

Avarii fecera o escursiune in Germani'a. Intru aceea Iustinu imperatulu bisantinu, intrandu in Panoni'a cuprense tienutulu Sirmiului, sî presidiale avare fura parte rasipite parte supuse. Chaganulu Avariloru superatru pentru acestu atacu, dupace se reintorse dein Germani'a in 574, batu pre beliducele bisantinu Tiberiu, recuperà Sirmiulu sî inchià pace cu Bisantinii pre lenga unu tributu de 80,000 galbeni. Dupa aceea Avarii dedera ajutoriu Bisantiniloru in contr'a lui Cosroe regele Persiloru. Subtu Mauritiu, Avarii necapetandusi stipendiulu pretensu dela Bisantini in 593 predara Mesi'a, Traci'a sî Greci'a, sî numai, dupace la tributulu de mai in ante (80,000 galbeni), se mai adausera inca alti 20,000 galbeni, se potura induplecá spre a se retrage dein teritoriulu imperiului bisantinu. Nu multu dupa aceea, ducele bisantinu Priscu trecundu dunarea in contr'a Slaviloru, Chaganulu Avariloru luà acestu pasu că o calcare de legamentulu pacei, sî tramese pre Slavii sei, se predeze Mesi'a sî Traci'a.

In 599 Chaganulu Avariloru, petrunse pana la Constantinopolea, sî bagă mare frica in locuitorii capitalei, câtu

eră se fuga in Asi'a. Inse de acest'a calamitate fura mantuiti prein aceea, că dandu o pestilentia infricosiata in armat'a Chaganului să pierdiendu-si acest'a să siepte fili ai sei*), se vediu constrensu a inchieá pace cu Mauritiu, mai adaugandule inca 20 milie galbeni la tributulu de mai in ante. Prensii, pre cari nu ia rescumperatu Mauritiu, fura ucisi. (Vedi: Niceforu, Teofane.)

Perfidii de Avari, candu nu poteau intrebuintia potere pre facia in contr'a Bisantiniloru, si-luau scapare la insielatiune. Chaganulu adeca prefacunduse, că va se inchiea pace formale cu imperatulu Eracliu, ceru dela densulu se determine unu locu, unde se se adune spre acestu scopu. Eracliu desipse cetatea Eraclea pentru locu de adunare. Chaganulu plecă cu ostașa numerosa la acest'a adunare să in locu de a tractă de pace, impresură cetatea, să imperatulu abia si-mantui cu fug'a viati'a. Barbarii predara tienuturile de pre impreguru să luara cu sene 27,000 prensi (dupa altii 72,000 să 270,000) in 619 (dupa altii 618). Cu tote aceste, Eracliu avendu de a merge in contr'a Persiloru, se vediu nevolitu a inchieá pace cu Chaganulu in 620, să-lu numi tutoru preste filii sei, pana candu se va reintorce dela batai'a cu Persi. Chaganulu tienù pacea, numai pana candu i veni la socotela, să vediu pre Eracliu incungjuratu de Persi, plecă să elu (dupa cum se dice atîiatu de Persi), cu o armata tare pre apa să pre uscatu catra Constanti-nopolea, să impresură cetatea in 626 d. Chr. Inse nascunduse o fortuna pre neasceptate, perì mai tota armat'a Avariloru, să numai pucini se mai potura intorce in Daci'a. Dupa aceste nefericiri, Avari încetara de a mai predá provinciele bisantine de a derept'a dunarei. Dela resaritu i-indesara Bulgarii, dela Sava i-ocupara Slavonii (Chorvatii si Serbii). **)

*) Alti istorici scriu, că filii Chaganului deîmpreuna cu mai multe milie Avari se inecara, trecundu dunarea in a. 601.

**) A. T. Laurianu ist. Roman. pag. 149 — 150.

De ací incolo numele Avariloru vene mai raru in istoria. Istoricii mai facu mentiune numai de nescari disensiuni avute cu Sclavii locuitori in Panoni'a sî Mesi'a, cum sî de ajutoriulu, ce l'a datu lui Pertrandu in 654, in contr'a lui Grimoaldu regele Longobardiloru.

Dar' batali'a cu Carolu Marele catra capetulu secolului VIII. sternî de nou memori'a Avariloru, inse spre stengerea totala a acelor'a. Chiamati fiendu adeca intru ajutoriu de Tassilo ducele Bavарiloru, mersera cu doue osti in apusu in contr'a lui Carolu. Acest'a i-invinse, inse eli totusi nu incetara a infestá confiniele imperatiei lui Carolu. Acest'a incepundu cu eli, o batalia continua de 8 ani, i-supuse cu totulu, ucise pre Chaganii loru, le luà fortaretia numita Ringus, sî le derimà tote intariturile. Cu modulu acest'a, Avari fransi fiendu, devenira sub domni'a Franciloru in 796 d. Chr. Dupa mortea lui Carolu, fura supusi regiloru Germaniei sî primira colonie diverse dein Germani'a. Inse totusi si-mai avura proprii sei Chagani. Religiunea crestina incepù a se semená intre Avari sî inaintà atâtu de tare, incât pre la a. 825 aveau diverse episcopaturi. Armele lui Carolu marele ajungundu numai pana la Tiss'a, locuitorii Daciei, sî in specie, Romanii, remasera in pace sî nे-tulburati; eli mantuinduse sî de Avari, dupa suferintie de seculi, incepura a resuflá sî a se reculege; se constituira in in staturi mai mici sub capeteniele sale. De ací urmă, că pre candu venì asupr'a loru ceea mai dein urma inundare de popora dein Asia adeca: pre candu venira Magiarii i-aflara avendu staturele sale sub capii sei proprii, natiunali, . . . cum : Gelu, Menumoretu (Minor Marius) si Gladu *)

*) Istoria lui P. Maioru pentru inceputulu Romaniloru c. IV. p. 70 71.